

[Ministeren for byggeri og boligvæsen.] til at ville have en graduering efter børnetal, og hvis det kan blive en graduering, som betyder, at familierne med de mange børn yderligere får en håndsrækning, skal jeg selvfølgelig være villig til at forhandle derom i det kommende udvalg.

Jeg vil gerne tilbagevise det ærede medlem, når han siger, at jeg stræber mere mod sociale ydelser end mod skabelsen af en boligreserve. Det gør jeg ikke, jeg vil have begge dele for øje, men dette med boligreserven tror jeg ikke, det private byggeri helt kan klare. Jeg ved ikke, hvorfor det skulle gøre det. Det er jo en fordel for de private grundejere, at de i øjeblikket har alting lejet ud, og om de er så interesserede i at have et overskud af lejligheder, er noget tvivlsomt. Men hele dette spørgsmål om en boligreserve ligger forsåvidt ikke for. Foreløbig skal vi have dækket det latente boligunderskud, der er, og det går der et stykke tid med, selvom vi udnytter alle muligheder, både materialemæssigt og med hensyn til arbejdskraft.

Jeg takker det ærede medlem fru Kirsten Gloerfelt-Tarp for de bemærkninger, som det ærede medlem fremsatte, og som jo i hovedsagen var velvillige overfor forslaget, idet det ærede medlem dog også tog forbehold overfor § 36 h, hvad jeg som sagt ikke synes der er nogen grund til. Når det ærede medlem siger, at boligstøtteloven har fordyret byggeriet, synes jeg, det ærede medlem skylder at bevise, at det er rigtigt. Indtil devalueringen kom, var forholdet det, at man i virkeligheden havde en nedgang i omkostningsniveauet for byggeriet. Der var en nedgang i grundpriserne, der var en nedgang på et andet område, som havde meget stor betydning, idet sortbørslønningerne praktisk talt var forsvundet, der var en forkortelse af byggetiden. Altsammen tilsammenlagt betød det, at vi var i færd med at få en nedadgående kurve for byggeomkostningerne. Nu er det jo indlysende, eller i hvert tilfælde må vi være forberedte på, at devalueringen kan komme til at, skal vi sige, kompensere denne nedgang, måske mere end det. Jeg nævner det blot for at sige, at selvom det kun var forholdsvis lidt, byggeindekset faldt, så var det nedadgående, og der var jo oven i købet det ved det, at det byggeindeks, man

nu regnede med, var et ærligt og redeligt byggeindeks i modsætning til tidligere.

Det ærede medlem var inde på spørgsmålet, om vi ikke gennem forøget brug af nye materialer kunne forcere byggeriet frem. Hertil vil jeg gerne sige, at det har min allerstørste interesse. Vi har jo fremskaffet nye materialer, som forhåbentlig vil kunne udnyttes på en sådan måde, at vi kan udnytte også den ufaglærte arbejdskraft, men det har på den anden side også vist sig, at en del af de materialer, der har været fremme, ikke har svaret til de forventninger, man stillede til dem. Vi er i boligministeriet på alle måder opmærksomme på, hvad der kan tjene til at udnytte den forhåndenværende arbejdskraft og udnytte den ved bl. a. at fremskaffe nye og holdbare materialer. Jeg kan også gøre opmærksom på, at vi netop med henblik på at udnytte arbejdskraften i vintertiden har iværksat arbejder med den udtrykkelige klausul, at arbejdet skal udføres som vinterbyggeri, og byggeforskningsinstituttet har en mængde projekterede arbejder i gang, som det forudsætter skal gennemføres her i vinter.

Jeg vil iøvrigt gerne oplyse for at understrege, hvad vi i boligministeriet gør for at få udnyttet alle muligheder, at vi har haft en kommission i Sverige, det såkaldte arbejdskraftudvalg, bestående af håndværksmestre og arbejdere fra byggefagene; de har studeret de svenske byggeforhold, og der vil inden ret længe blive offentliggjort en rapport om den rejse, de pågældende har foretaget, en rapport, som viser, at vi i virkeligheden på mange områder er noget tilbage i Danmark med hensyn til at udnytte de tekniske og arbejdsmæssige muligheder, som man udnytter i Sverige. Jeg vil håbe, at denne studierejse og offentliggørelsen af denne rapport vil kunne bidrage til, at vi bl. a. med vinterbyggeriet kommer langt videre frem, end tilfældet hidtil har været. Jeg vil åbent sige her, at byggehåndværket — det gælder begge parter — jo i nogen grad er bundet af gamle, tilvante forestillinger, gamle vaner, som vi må se at få ændret, og når man i Sverige, og bl. a. på Sveriges vestkyst, som har et klima, der svarer fuldstændig til vort, praktisk talt bygger hele vinteren igennem, må vi også kunne komme til det her i Danmark. Men